

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 167**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste!

Lördag morgon

Jag har suttit fastaniedd vid skrifbordet sedan lördags morgon, jag kan ej bättre säga. Igår kväll blef novellen färdig, jag hoppas att den måtte vara användbar, jag tror egentligen mycket på den, jag har haft litet inspiration ibland, medan jag skrifvit, men du vet det är nådsett när man varit mild, som man minst kan lita på, det lugna och kvardagliga för man alltid antagot.

Det händer ofta just så mycket är stort i min upplösning att man känner att det varit omöjligt att fortsätta. Jag vet knappast någon period i mitt lif, som varit gafulösare än de två nista åren, då jag bott här med både mamma och faster. Det har varit så regelbundet och välordnat och så tråkigt. Däruppe på vindsgården ^{här} fanns ännu en bisnäs af bekänne och härdig frihet och oregelsamheten. Där var jag också utom längre tiderna, men detta har varit mörkande - Det skall ej hända mig mer att återgå till mig i tre små rum med två gamla människor. Så mycket jag tycker om den, så göra de lifvet för bländat och jämt för mig, raffineradt lugn som på Rocklands är bra, men ej bara kvardaglighet utan fest. Det har ej kunnat hjälpas, det är ej någons fel och det upplöses ora af sig själf utan någon bitterhet. Det är ju bra väl, ty jag hade ej kunnat fortsätta. Det var undergång.

Nu har jag med en säng och brus inom ^{min} ägar. Går du skall ej bli förkräckt, men jag tror bestämt jag kunde skriva en ny Lotta Berling, jag är åter galen och mild, det har kommit af två annorlunda delar ^{af} jag är glad och känner mig fri, dels af att jag varit så förkräckt afver min tarplighet, så jag måst spänna krafterna. Det är i knapptidens perioder, som jag söker efter teorier och håller mig till böcker, nu litas jag bara på mig själf, njuter af att skriva och är ej precis rätt klack. Men det är så jag skall vara.

Du skall aldrig med en tanke bry dig, om att tänka att du varit mig till hinder eller kan vara det, du har gifvit denna år all den färg, du haft. Glada jag varit med dig i fjol vinter jag skulle nog skriva, och jag skall nog göra det nu. Folk är så rybligt dunt, som ej förstår hvad du är för ett praktiskt subjekt. Jag tycker nog det är bra onödigt, att du skall skriva själf, du kunde väl vara nöjd med att bli omskriven eller om inte direkt, så att inspirera.

Jag kommer nog att resa till Askeod, jag sade dig ju att jag måste, Elise vill så gärna, jag är nu blott likgiltig själv, men det är roligt att kunna göra henne en glädje. Askeod ligger nere vid Holmsby. Skall jag möta dig i Warnemünde? Vi få lof räkna ut det så att det blir för Rostock. Komma vi till Belgien, sparade vi väl pengar genom att fara öfver Hamburg. Då borde du väl också resa öfver Fredrikshamn, det ser ej mycket bredare ut än öfver Helsing. Men för resten, Danmark ser så litet ut och det är ju ingen stor affär att fara fram och åter där. Jag kan också vara på minn part i Köpenhamn - Öfver Landströma kan man ej böja resan, båten härifrån kommer till K. sedan Gjedserbågen afgår på onsdagen, så man får gå och vänta därinne ett helt dygn -

Ditt brev kan nu, jag är alldeles viss om att du blir bättre i ellerstrand. Du är en anfibie med en onaturlig kärlek till vattnet. Det där mumlet på Pärus tar dina krafter och förkortar ditt lif - Du skrifer mig, bara du blir bra - Det skall du alls ej vara orolig för. Den där novellen om flickorna eller huseu du vill kan göras om bara du sätter in lif och kraft i den - Men nu var det ändå som felade, den ledde ej - Glöd tjänvar det ^{för} mesten till att påpeka ett förhållande ~~all~~ näga, sådant förekommer, Var så god och gör försök af det, så får du skriva om precis hvilka lägnor eller hvilka verkligheter du vill -

Du resignerar alltid, det är din stora konst. Jag tror du är nu van vid resignation, så lyckas ej alls skulle tillfredsställa dig. Jag tror alljämt på Belgien, därför att jag ej kan förstå hvad som skulle hindra. Men jag tror ej på att du blir så förfärligt olycklig, om du ej får komma, ej alls så säm i sommar - Och lifvet kommer att bli så rikt att du glömmes kärleken, Du är mer rädd för hustrun nu än ^{då} förr, mer rädd om din stämning, mer rädd för hennes mindre förvälskad, du skulle alls ej få så svårt att fara förbi. Men man kan ju bli tråkig, af en sådan väntan, jag förstår knappast hur du uthärdar - Jag kan nog förstå, att du åter är på uppstigande skala, men jag tror, att du med mer trygghet och tålmodighet än förr i år skall låta Gud styra - Det är nog det enda, som återstår, Jag är allt mycket lycklig öfver resan och öfver dig.

Din Selma -